

KLEINE KEIZER KRANT

JUNI 2023 • NR. 76

foto Patrick Cohen

**DEKENIJ
PRINSEN
HOF**

WELKOM IN DE WAANZINNIGE WIJZE WERELD VAN HET PRINSENHOF

EDITORIAAL

foto Patrick Cohen

Beste prinsenhofburen

Sinds kort werken we met een maandelijkse digitale nieuwsbrief. Daarin lees je wat er te doen is in het Prinsenhof. De nieuwsbrief vervangt de flyers in jullie brievenbus. Dat doen we enkel nog voor de grote activiteiten. Wil je de digitale nieuwsbrief ontvangen en/of lid worden van de Facebookgroep Bewoners Prinsenhof? Laat het ons weten via een e-mail aan info@prinsenhof-gent.be, zo blijf je op de hoogte.

Dit voorjaar waren er heel wat activiteiten in een hele fijne sfeer. Voor wie niet aanwezig was: de foto's ervan in dit krantje spreken boekdelen, jullie hadden erbij moeten zijn! Wie suggesties heeft voor een najaarsactiviteit, contacteer ons!

Nu drukken we even de pauzetoets in. We stoppen al onze energie in de voorbereiding van de prinsenhoffeesten van 1, 2 en 3 september. Een buurtfeest om naar uit te kijken!

We rekenen erop dat elke prinsenhofbewoner tijdens dat weekend een paar uurtjes meehelpt. Geef je naam, e-mailadres en telefoonnummer door via bovenstaand mailadres, dan sturen we je de takenlijst. Niets dat verbindender werkt als SAMEN-WERKEN! 😊

Een mooie zomer toegewenst namens alle mensen die zich inzetten voor het Prinsenhof.

Warme groet.
Jullie deken, Katia

Vrijdag, 2 juni was er de veelbelovende try out "Was 't er iets te doen misschien?" door Wim Claeys met een enthousiast (en zingend...) publiek. Er waren maar liefst 75 aanwezigen!

INHOUD

- Editoriaal** p. 3
- Interview met Guillaume Staring & Suzan Vercaempst** p. 5
- Expo Marie-José Van Hee** p. 9
- Bij de buren** p.14
- Boekenburen** p. 15
- Interview met Willem Debeuckelaere** p. 16
- Berg van Barmhartigheid** p. 18
- De Kleine Leesclub** p. 22
- Is ChatGPT de betere reisgids?** p. 24
- Straatnamen** p. 26
- Gedicht** p. 29
- Straatmensen** p. 30
- Contacten** p. 34
- Colofon** p. 35

INTERVIEW MET GUILLAUME STARING & SUZAN VERCAEMPST

foto Patrick Cohen

Suzan uit Waregem en Guillaume uit Opwijk ontmoetten elkaar zeven jaar geleden toen ze op kot waren in hetzelfde huis aan het Sluizeken te Gent. Na enkele jaren omzwervingen in en rond het centrum van Gent, waar ze heel graag wonen, kochten ze een jaar geleden een appartement in de Abrahamstraat 36, met zicht op de Berg van Barmhartigheid.

De prinsenhofbuurt bevat hen zeer: het historisch karakter, de autoluwe omgeving, de nabijheid van het centrum met alle faciliteiten en bovendien een rustige, dorpse sfeer vormen een haast ideale woonomgeving.

Suzan studeerde architectuur aan LUCA School of Arts Gent. Ze heeft, als zelfstandige bij TRANS architectuur, meegewerkt aan plannen voor de nieuwbouw van het Designmuseum. Sinds oktober 2022 is ze projectverantwoordelijke architectuur bij de Vlaamse Overheid te Brussel. Ze zorgt voor een kritische kijk bij de leefkwaliteit en de ecologische aspecten (tot en met ruimte voor zwaluwnestjes!) van de architectuur van sociale woningen in de regio West-Vlaanderen (Brugge, Knokke, Veurne, Blankenberge). Ze moet dus dikwijls op pad, volgt lezingen en cursussen. Suzan is een heel bezige bij die van haar beroep ook een hobby maakt samen met Guillaume: de totaalrenovatie van het appartement in de Abrahamstraat en de inrichting ervan maar ook het maken van plannen, het restylen van meubels enz. Zo heeft ze een zeteltje naar “Le Corbusier” helemaal gerestyled.

Guillaume heeft geschiedenis gestudeerd aan de Vrije Universiteit Brussel en journalistiek in Gent. Na twee jaar freelance voor o.a. VRT, AVS en TV-Oost, kwam de corona-epidemie en zocht Guillaume naar andere horizons. Nu werkt hij sinds drie maanden bij Claeerhout Communicatiehuis waar hij voor een heel uiteenlopend klantenbestand o.a. de teksten, het content van flyers, brochures en sociale media verzorgt.

In de opleiding tot gids aan het Volwassenenonderwijs “Groeipunt” aan de Henleykaai kan hij zijn passie voor geschiedenis en voor Gent uitleven. Niet alleen de inhoud maar ook hoe die inhoud aan een zeer verscheiden publiek kan overgebracht worden, komt aanbod. Nog één jaar en hij mag zich officieel stadsgids van Gent noemen!

Ook hij heeft hard gewerkt aan de renovatie van hun appartement. Guillaume en Suzan delen immers dezelfde passie voor het zoeken, op rommelmarkten, in kringloopwinkels, naar opmerkelijke objecten met een verhaal, naar boeken over Gent, design, architectuur.

Een andere gezamenlijke liefde gaat naar hun “Unagi”, de whippet (kleine windhond) die veel leven in huis brengt. De lezer die vertrouwd is met “Friends” zal de naam begrijpen...

Samen met alle buurtbewoners hopen Suzan en Guillaume dat de eventuele nieuwe rol van de Berg van Barmhartigheid het uitzicht, de rust en het historisch kader in ere houdt.

Rita Godyns

EXPO MARIE-JOSE VAN HEE

Net voorbij: de tentoonstelling van Marie-José Van Hee Architecten in DeSingel

Een wandeling, zo noemt Marie-José haar tentoonstelling. Een stevige wandeling is het daar in DeSingel. Je weet wel dat DeSingel groot is als je voorbijrijdt op de Antwerpse ring maar pas als je de gangen ervan doorstapt, ervaar je hoe eindeloos groot het is.

In die wandelgangen worden we geleid langs deel één van de tentoonstelling: een overvloed van afbeeldingen van historische of merkwaardige stadsgezichten, gebouwen, interieurs, tuinen en landschappen getoond door Marie-José, haar medewerkers en een aantal vrienden.

De wandeling eindigt in deel twee: werk van Marie-José en haar bureau, opgesteld binnen een reuzengrote maquette, een replica van haar woning in de Varkensstraat.

Bij de opening van de tentoonstelling, eind november, volgde in de Blauwe Zaal nog deel drie waarin bekenden het werk van Marie-José en het samenwerken met Marie-José belichtten. De zeshonderd zitjes waren bezet. Zeshonderd: dat is zoveel als er brievenbussen zijn in de gehele prinsenhofbuurt.

Wat is er zo speciaal aan het werk van Marie-José en haar team? Kort door de bocht samengevat, haalden de sprekers drie redenen aan. Dat haar werk in zeer grote mate tijdloos is. Dat haar werk zeer uitgepuurd is. Dat zoveel mensen het erover eens zijn dat haar werk zo tijdloos en uitgepuurd is.

Tijdloosheid is relatief. Aan elk gebouw hangt onvermijdelijk een etiket vast dat de leeftijd verraadt. Wie zich in architectuur laat leiden door dwingende modetrends wordt luttele jaren later geconfronteerd met een gedemodeerd gebouw. Marie-José heeft zich nooit laten vangen door de dictatuur van de mode. Kijk bijvoorbeeld naar twee van haar vroege werken in de buurt:

de hoogspanningscabine in het Prinsenhof en de woning in de Tinnenpotstraat, naast het steegje naar Theater Tinnenpot. Na 30 jaar blijven ze het bekijken meer dan waard. Allicht omdat de ontwerpen zo uitgezuiverd zijn.

Marie-José heeft een hekel aan werken tegen de klok. Ze heeft tijd nodig en neemt haar tijd. Ik herinner me, lang geleden, de vele keren, met maanden ertussen, dat ik haar vroeg hoe ver ze stond met het ontwerp van haar eigen woning in de Varkensstraat. Ze bleef maar sjieken op dat ontwerp. Wat haar echter onderscheidt van haar collega's is dat ze niet sjiekt tot alle smaak eruit weg is maar integendeel tot de puzzel perfect sluitend met klasse in elkaar zit. De appreciatie van haar werk reikt tot ver over onze landsgrenzen. Zo kreeg Marie-José in 2017 de prestigieuze RIBA onderscheiding (British International Fellowship van het Royal Institute of British Architects). Marie-José drukt haar kwaliteitsstempel op buurt en stad, meer dan we soms beseffen.

Een belangrijk voorbeeld is de Verapaz-brug. Agentschap Wegen en Verkeer verzwijgt het op haar website maar het architecturaal ontwerp van deze belangrijke brug is van de hand van een tijdelijke vereniging van Marie-José Van Hee Architecten en Maat Architecten.

En dan is er nog dat speciale: onze hoogspanningscabine in het Prinsenhof, ik vermeld ze hier nog eens. Omdat ze: 1. beschermd is als monument, bij mijn weten een unicum in Vlaanderen, men zegge het voort. Omdat: 2. dank zij de verhuis naar het door Marie-José ontworpen gebouw, dat oud "monumentaal" gedrocht van een cabine midden op het Prinsenhofplein eindelijk kon worden gesloopt. Dus Marie-José, bedankt dat je mee onze buurtfeesten op ons Prinsenhofplein mogelijk hebt gemaakt.

Ik ben een beetje afgeweken, kan gebeuren.

Proficiat, Marie-José, met jouw tentoonstelling!

Ignace Bevenage

Op zondag 25 mei leidde Sam van Marie-José Architecten een 25-tal prinsenhofbewoners rond in het wonderlijke universum van Marie-José.

We kregen de kans ons in haar denk- en werkwijze in te leven. Zoveel moois, zoveel integriteit, wat een beklivende ervaring!

BIJ DE BUREN

Welkom!

Tess Goessens en Stefan De Plus in de Abrahamstraat, er kwam meteen ook een prinsesje bij: Lily De Plus.

Ook bij Urte en Chris Callewaert werd een Lily geboren.

In het Prinsenhof verwelkomen we Marion Buncamper.

Op hetzelfde adres in het Prinsenhof komen ook Jaak en Ria Van Vooren-Vermeulen wonen. Ze verlaten dus de Lievestraat.

Hilde Depuydt uit de Abrahamstraat verliet de buurt en de nieuwe bewoner van haar huis is Colin Meert.

We wensen iedereen een prinsheerlijke tijd!

Vaarwel

Op 7 november 2022 overleed Hugo Mortier. Hij woonde in het Prinsenhof 50.

Op 10 november 2022 overleed Hubert Vyncke. Hij woonde vroeger in het Gewad en daarna op de Sint-Antoniusskaai.
Hubert was leraar aan de tuinbouwschool in Melle.

We wensen familie en vrienden veel troost toe.

BOEKENBUREN

Vanuit het Vermeylenfonds nam Willem Debeuckelaere het initiatief om met de buurt mee te lezen voor de Boon publieksprijs. Dit is een jaarlijkse literatuurprijs en werd uitgereikt op donderdag 30 maart in de Vooruit. Concreet betekende het dat de deelnemers (al dan niet) de vijf boeken lezen die genomineerd werden voor de shortlist. Op drie zondagvoormiddagen kwamen de deelnemers samen in het buurthuis om de vijf boeken te bespreken. Iedereen was vrij om digitaal te stemmen op het boek dat zijn/haar persoonlijke voorkeur genoot.

Na de laatste samenkomst kwam het voorstel om de leesgroep verder te zetten. Hij kreeg ondertussen de naam: **BOEKENBUREN**.

Zij kwamen samen op zondag 21 mei om 10.30 uur in het buurthuis. Tegen die tijd lezen alle deelnemers "*Kijk ons dansen*" van Leïla Slimani, uitgeverij Nieuw Amsterdam. Net als bij "Uitgelezen", het boekenprogramma in de Vooruit, is het de bedoeling dat alle deelnemers een boek voorstellen dat ze de laatste maanden zelf gelezen hebben en geweldig vonden.

De leesgroep bestaat momenteel uit een vijftiental leden. Wie verdere info wil ontvangen kan een mail sturen naar riet.wille@pandora.be.

Interview met Willem Debeuckelaere

Na een gevarieerd beroepsleven als advocaat, kabinetschef van binnenlandse zaken, ondervoorzitter van het Europees Comité voor gegevensbescherming en nog wel meerdere ambten ging Willem in 2019 met pensioen. Gedurende zijn beroepsleven was hij auteur van verschillende publicaties waarbij hij taal als werkinstrument aanwendt. Maar zijn liefde voor taal en literatuur is al in zijn kindertijd begonnen.

Hoe is de liefde voor boeken en literatuur ontstaan?

Voor zover ik me herinner, is die gestart in het eerste leerjaar.

Ik zat op school in Zarren en kon met Kerstmis nog niet goed lezen. Mijn moeder kocht toen het boek "Pol vindt een schat" en oefende samen met mij. Sindsdien ben ik niet meer opgehouden met lezen. Algauw vond ik de weg naar de kleine dorpsbibliotheek, al waren daar weinig recente boeken aanwezig.

Het middelbaar volgde ik als intern in het college in Oostende. Ik was verantwoordelijk voor de schoolbibliotheek maar die omvatte slechts een dertigtal boeken. De internen mochten de school verlaten om boeken te ontlenen in de stadsbibliotheek van Oostende. Dat was voor mij echt een openbaring.

In het laatste middelbaar heb ik samen met een aantal medeleerlingen het krantje "Filter" opgericht. Toen ik naar Gent kwam om rechten te studeren, is dat blijven bestaan. Meerdere auteurs met faam leverden een bijdrage: Luuk Gruwez, Eriek Verpale, Leon de Winter, ...

Het krantje had een oplage van 200 exemplaren en via het Ministerie van Cultuur ontvingen we hiervoor een subsidie.

Ook tijdens mijn studie van rechten was taal prominent aanwezig maar vooral als werkinstrument.

Vanwaar de idee om in de buurt een leesgroep op te richten?

Toen ik in 2019 met pensioen ging, kwam er nog meer tijd vrij om te lezen. Ik was reeds lang lid van het Vermeylenfonds. Dat is een sociaal-culturele vereniging van vrijzinnige humanisten die in 1945 werd opgericht ter nagedachtenis van August Vermeylen. Toen mij gevraagd werd om voorzitter te worden, ben ik hierop ingegaan. We hebben een kleine vergaderruimte in de Tolhuislaan en per week vergt dit toch een tot twee dagen van mijn tijd. Mijn taak bestaat erin om lezingen rond cultuurbeleving te organiseren en samenwerkingsverbanden te smeden met andere organisaties zoals het Davidsfonds, De Krook, Universiteit Gent, ...

Ik zat al in een leesgroep van het Geuzenhuis en was daar heel enthousiast over. Het Vermeylenfonds lanceerde de idee om via leesgroepen mee te jureren voor de Boon publieksprijs. Zo zijn een dertigtal leesgroepen ont-

staan in Vlaanderen en het merkwaardige is dat ongeveer alle groepen zo enthousiast zijn dat ze hiermee verder willen gaan. Dat is dus ook het geval voor de leesgroep van het Prinsenhof.

Het is misschien een goed voorstel om de werking van de leesgroep van het Geuzenhuis te volgen. Er is een moderator, iemand neemt de administratieve kant op zich, degene die het boek lanceerde, geeft een korte inleiding en relateert dit aan een stukje poëzie.

Foto: Dieter Telemans

POËZIE

Wie zin heeft in een gedicht, kan elke vrijdagavond bellen tussen 20.00 uur en 22.00 uur. Bij '[verb\(l\)ind.be](http://verb(l)ind.be)' krijg je dan gratis een voorlezer en een gedicht aan de lijn. Je mag zelf het thema bepalen: 0800 11 233.

Riet Wille

BERG VAN BARM- HARTIGHEID

De historische Berg van Barmhartigheid in de Abrahamstraat op zoek naar een gepaste bestemming

Eén van de merkwaardigste historische gebouwen van Gent bevindt zich in de prinsenhofwijk, Abrahamstraat 13 en 15. Het gebouw dateert uit de eerste helft van de 17de eeuw en is een belangrijke getuige van het sociaal-financiële leven van de Gentenaars in die periode en de daaropvolgende eeuwen. Onze gewesten, de Zuidelijke Nederlanden, werden toen bestuurd door aartshertog Albrecht van Oostenrijk (°1559 - †1621) en zijn echtgenote Isabella (°1566 - †1633), dochter van koning Filips II van Spanje. Het was allesbehalve een gemakkelijke periode. Ondanks het feit dat de Noordelijke Nederlanden zich in 1581 hadden afgescheiden van de Zuidelijke Nederlanden wisten Albrecht en Isabella in 1609 met de opstandelingen een twaalfjarig vredesbestand te sluiten en daarmee de economie maar ook de kunsten een belangrijke stimulans te geven.

Eén van de methodes daartoe was het creëren van een vlottere toegang tot de geldmarkt voor de gewone burger, ambachtsman of handelaar. Om geld te lenen kon men in de middeleeuwen en in 16de eeuw terecht bij particuliere leentafels of "lommerds". Hier kon men in ruil van een pand geld innen maar de te betalen intresten waren vaak erg hoog (soms tot 40 procent). Weliswaar hadden de aartshertogen de intrestvoeten die mochten gevraagd worden reeds verlaagd tot 21% en in 1616 tot 12 % maar de misbruiken waren daarmee niet het land uit.

Wenceslas Cobergher (°1560 - †1634), (ook bekend als Wenzel Coebergher), kunstschilder, architect, ingenieur, kortom een renaissance "homo universalis" die in Italië in de leer was geweest, wist de aartshertogen in 1617 te overtuigen al die particuliere leenhuizen af te schaffen en ze te vervangen door openbare instellingen (pandhuizen) naar Italiaans model. In Italië bestonden in sommige steden reeds dergelijke "Monti di Pietà".

De eerste **Berg van Barmhartigheid** werd in 1618 in Brussel geopend en daarna volgden in vrij snel tempo veertien andere steden. Na Brussel volgden Antwerpen (1620) en Mechelen (1620). Gent kwam aan de beurt in 1622.

Als belangrijkste textielstad en meest bevolkte stad van Vlaanderen lag het immers voor de hand dat ook hier in een officieel pandjeshuis geld kon ontleend worden. Voor dergelijke instelling had Cobergher zijn oog laten vallen op een stenen huis, het zogenaamde Dondersteen en enkele aanpalende panden in de Abrahamstraat, nauwelijks verwijderd van het Prinsenhof, het Gravensteen en het stadscentrum. De Gentse "Mons Pietatis" zou niet enkel bestaan uit een nieuwbouw in barokstijl voor het opbergen van de ingeleverde panden maar ook uit een huis voor een intendant en een aantal woningen voor medewerkers. Er was een "kantoor van lening" waar de waarde van de binnengebrachte panden werd geschat, er was een "kantoor van lossing" waar de leners hun panden opnieuw kwamen ophalen na de aflossing van het geleende bedrag en het betalen van de intrest. In een "veilingzaal" konden niet afgehaalde panden openbaar worden verkocht.

Juwelen, goud, zilver en kostbare objecten werden in een afzonderlijke en stevig beveiligde kluis bewaard. Een intendant hield toezicht op de goede werking.

Berg van Barmhartigheid en woning van de beheerder, Abrahamstraat 13-15

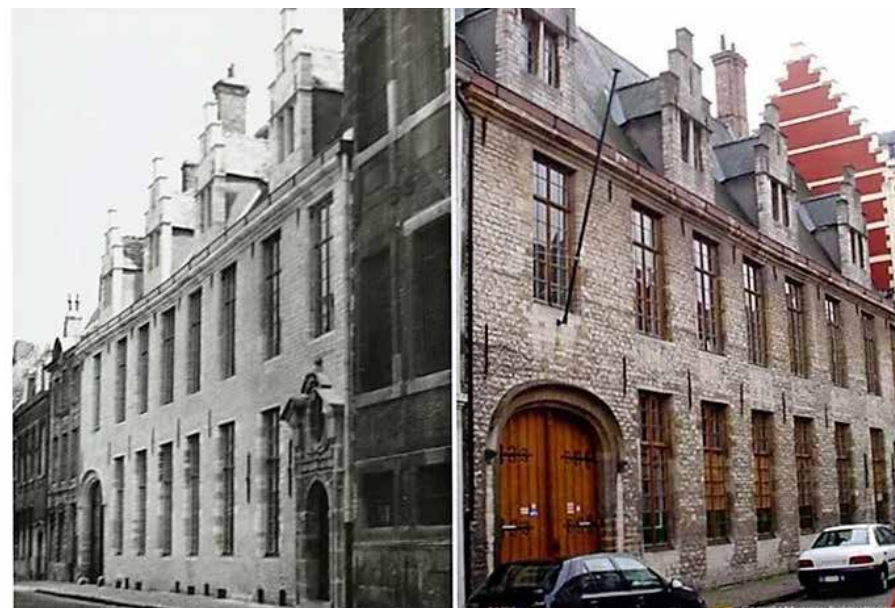
De Bergen van Barmhartigheid waren geen liefdadigheidsinstellingen. Men diende intrest te betalen. Toch werd het in Gent vanaf 1641 voor armen mogelijk geld te ontlenuen zonder de intrestverplichting. Dit kon dankzij een financiële schenking van bisschop Anton Triest (°1577 - †1657). Ook in dit geval dienden in ruil panden aangeboden te worden. Goud, zilver en juwelen werd, wat de armen betreft, niet aanvaard. In de voorgevel werd een gedenksteen aangebracht met het opschrift: *“Hier leent men de aermen oock sonder interest”*.

De Berg van Barmhartigheid in de Abrahamstraat

Enkele eeuwen lang zou de Berg van Barmhartigheid zijn nut bewijzen. In 1848 kwam de werking onder stedelijk toezicht. In de tweede helft van de 19de eeuw echter werd het bestaan van de instelling in vraag gesteld. Uiteindelijk werd deze “openbare kas van lening” in 1929 afgeschaft. Een nieuwe bestemming voor het gebouw diende gezocht.

Met zijn grote brandveiligheid leek de afgeschaftte Berg ideaal om de archieven van de Stad, die toen nog in het Stadhuis bewaard werden, te huisvesten. In 1930 werden de pandgebouwen daartoe aangekocht en in 1931 vond de verhuis plaats. De intendantswoning werd tijdelijk door de Stad verhuurd aan het transportbedrijf “Messageries van Gent”. Vanaf 1948 echter kon het Stadsarchief ook over deze intendantswoning beschikken.

Directeurswoning van de Berg van Barmhartigheid in de Abrahamstraat

De opeenvolgende stadsarchivarissen wisten de archiefwerking geleidelijk te verbeteren. Zo werd de voormalige eetkamer van de intendant, gelegen langs de tuinzijde, omgevormd tot een gemoedelijke leeszaal. De opslagcapaciteit werd in de zeventiger jaren van de 20ste eeuw nog uitgebreid met een voormalig bedrijfsgebouw (achter de tuin) met een uitgang naar het Gewad (heden het Sociaal Medisch Huis, Gewad 13). Toch bleek dit niet voldoende om de jaarlijkse aangroei van de archiefstukken, zowat 250 lopende meter, te verwerken.

In 2003 werd voor de stedelijke archieven een oplossing gevonden in de voormalige Puntfabriek Arbed-Noord in Gentbrugge. De gebouwen van de vroegere Berg van Barmhartigheid werden toen tijdelijk ter beschikking gesteld van diverse culturele instellingen. Niet voor lang echter.

Want opnieuw, we zijn nu in 2023, wordt door het Stadsbestuur voor deze historie-rijke gebouwen gedacht aan en gezocht naar een nieuwe bestemming. Laat ons hopen dat er een gepaste oplossing uit de bus komt, met eerbied voor het gebouw en vanzelfsprekend in samenspraak met de buurtbewoners van de prinsenhofwijk.

René De Herdt

DE KLEINE LEESCLUB

Kinderen van 3 tot 8 jaar zijn zeer welkom
in ons buurthuis Zilverhof 34.
Margot, Nora, Axelle en Tonia lezen voor.
Zondagnamiddag van 15.00u tot 16.30 u.

Op volgende zondagen:

2 juli, 6 augustus, 3 september, 1 oktober, 5 november, 3 december 2023.

BABYSITTERS GEZOCHT!

De rubriek met het aanbod van babysitters is al een tijd verdwenen uit onze buurtkrant. Jammer want wellicht zijn veel jonge gezinnen in het Prinsenhof op zoek naar een babysit.

Heb je zin om te babysitten terwijl de ouders genieten van een avondje uit? Stuur dan een mailtje naar riet.wille@pandora.be en jouw naam en gsm-nummer verschijnen in het volgende nummer van de Kleine Keizer Krant!

Op 7 april was er in het Buurthuis een fantastisch concert van duo RAAS met Marie-Lou Debels (gitaar) en Ruth Mareen (viool). Opnieuw een volle zaal en niets dan positieve reacties op het intense samenspel van deze twee talent- en temperamentvolle jonge dames. Benieuwd wat de toekomst professioneel voor hen brengt, we horen zeker nog van hen!

IS CHATGPT DE BETERE REISGIDS?

Sinds het begin van het jaar lezen we in de media over de ongelooflijke intellectuele taken en wonderen die artificiële intelligentie (AI) zoals ChatGPT kan uitvoeren. Ongetwijfeld zal artificiële technologie in de toekomst op verschillende vlakken worden ingezet zoals het schrijven van toespraken en teksten voor reclame, verslagen, examens, het verbeteren van examens, het selecteren van geschikte kandidaten tijdens jobinterviews, het analyseren van grote hoeveelheden data, foto's creëren, enzovoort. Ondertussen zijn er zelfs mensen die hun vakantie plannen met behulp van ChatGPT. De toepassingen zijn dus legio en het is dus niet verrassend dat de kaap van 100 miljoen ChatGPT-gebruikers in minder dan drie maanden werd overschreden. Ondertussen zijn er ook stemmen die oproepen om het gebruik van AI te beperken en die waarschuwen voor de gevolgen. Inderdaad zal AI niet alleen onze manier van denken en werken veranderen maar ook onze samenleving en de manier waarop we met elkaar omgaan. De vraag die uiteindelijk gesteld moet worden is: wat is de invloed op ons als individu en op onze maatschappij als we onze mentale kracht uitbesteden; een proces dat zou kunnen worden omschreven als "debrainen". De informatie- en communicatiewetenschapper Clemens H. Cap vat dit probleem mooi samen: *"Een samenleving die niet geïnteresseerd is om zelf gemiddelde repetitieve mentale arbeid te leren en te trainen, zal nooit in staat zijn om mentale topprestaties te leveren en het zinvolle gebruik van gereedschappen stringent te controleren."* (Cap 2023).

Het is dus tijd om een zelfexperiment uit te voeren. Als mens met een groot ego kon ik het natuurlijk niet laten om eerst mijn naam op te zoeken. Terwijl ChatGPT bij een vraag in het Nederlands eerst beweerde mijn naam helemaal niet te kennen, gaf het systeem na mijn aandringen toe dat ik wel degelijk in België werk. Het systeem kende zelfs mijn werkgever maar zat ernaast wat mijn specialisatie betreft. Dezelfde vraag in het Duits gaf me dan tenminste direct een "mooie carrière" aan de Universiteit van Tübingen, een stad waar ik tot mijn spijt nog nooit ben geweest maar nu wellicht niet anders kan dan eens te passeren. Kortom, ChatGPT bracht mijn ego een zware klap toe.

Ik had al over de beperkingen van de AI vernomen vooral op het gebied van rekenkunde. Ook de creativiteit bij het bedenken van verwijzingen en namen is ondertussen goed gedocumenteerd. Maar hoe zit het dan met geografische en historische gegevens van bekende plaatsen? Wat kan ChatGPT ons over het hart van onze buurt vertellen: het Prinsenhofplein? Het resultaat is ontluisterend. De stijl is zeker in goed Nederlands geschreven (voor zover ik dat kan beoordelen) maar de antwoorden zijn niet bijzonder accuraat of zelfs foutief. We waren oorspronkelijk van plan om het resultaat op onze vragen door gidsen van Gent te laten controleren en beoordelen maar de meeste fouten liggen direct aan de oppervlakte om te worden opgepikt. Hier is dus het resultaat van mijn gesprek met ChatGPT.

Ken je het Prinsenhofplein in Gent?

Ja, ik ken het Prinsenhofplein in Gent. Het Prinsenhofplein is een plein gelegen in het historische centrum van Gent, in de buurt van het Prinsenhof en de Sint-Michielskerk. Het plein is omgeven door historische gebouwen en heeft een mooie fontein in het midden. Het is een populaire plek voor toeristen en lokale bewoners om te ontspannen en te genieten van het uitzicht op de omgeving.

Wat is de geschiedenis van het Prinsenhofplein in Gent?

Het Prinsenhofplein in Gent heeft een rijke geschiedenis die teruggaat tot de middeleeuwen. Het plein bevindt zich in het hart van de stad en heeft door de eeuwen heen verschillende namen gehad.

Oorspronkelijk stond op deze locatie het Prinsenhof dat in de 13de eeuw werd gebouwd als residentie voor de graven van Vlaanderen. In de 15de eeuw werd het Prinsenhof omgebouwd tot een klooster voor de dominicanen. Na de Reformatie werd het klooster opgeheven en werden de gebouwen verkocht aan verschillende particulieren. In de 19de eeuw werd het plein aangelegd zoals we het nu kennen. Destijds werd het plein "Place d'Armes" genoemd omdat het diende als paradeplaats voor het Belgische leger. In de 20ste eeuw werd het plein omgedoopt tot Prinsenhofplein, als eerbetoon aan de geschiedenis van deze locatie.

Tegenwoordig is het Prinsenhofplein een populaire ontmoetingsplek voor zowel de lokale bevolking als toeristen. Het plein wordt omringd door historische gebouwen, waaronder het Hotel de Ville en het Gravensteen en heeft een aantal gezellige cafés en restaurants. Het is ook het vertrekpunt voor verschillende rondleidingen door de stad en een belangrijke halte voor het openbaar vervoer.

Andreas Niehaus

STRAATNAMEN

Goede prinsenhoveling,

Waar komt toch die vreemde Abraham-straatnaam vandaan? Elders in de stad heeft men bij elkaar liggende straten genoemd naar planten, dieren, havenactiviteiten of gekende figuren maar Abraham vindt zijn gelijke niet, geen Jacob-, Isaak- of Kainstraat ook geen Sara-, Lea- of Rachelstraat! Qué?

Straatnamen evolueren met de tijd en met de stedelijke administraties. In de vroege middeleeuwen lag de naam van een straat of locatie nog niet vast. Er waren nog geen facteurs of maaltijdbezorgers. Bpost en PostNL bestonden nog niet. Ook waren er nog lang niet zoveel stedelingen. Een vage omschrijving volstond: *Poel* bijvoorbeeld of *Drabstraete*. Een "aard" was een loskade waar commercie werd gedaan dus *Coornaert* werd later geüpgraded naar *Koornmarkt*.

De Franse bezetters vertaalden de straatnamen op soms schabouwelijke wijze. Zo werd de Bagattenstraat *rue des Baguettes*, de Donkersteeg *rue du Paradis*, de Ham *rue du Jambon*, de Jan Bortermanstraat *rue des Beurriers* en onze Abrahamstraat *rue de la Vieillesse*.

Die straat heette eerst de *Sersymoensstraete* naar het steen met diezelfde naam dat zich hier eertijds bevond. In de straat woonde een zeer godvruchtige schoolmeester: Danneel Pauwels, door de parochiekerk aangesteld om kosteloos les te geven in de grammatica en andere wetenschappen.

Abrahamstraat, 1931

Op het programma stond naast spraakleer tevens nog muziek (kerkzang), geschrift en zedenleer. Danneels echtgenote, Maeyken Minneman, gaf de man jammer genoeg geen nageslacht wat de arme drommel als een zware straf ervoer. Weken, maanden, zelfs jarenlang putte de schoolmeester zich uit om zijn vrouw te bevruchten, tot bloedens toe, tevergeefs echter.

Danneel zag zichzelf oud en verbitterd worden en ging veel ter kerke. Hij begon zich met aartsvader Abraham te vereenzeligen. Hij was tenslotte al de vijftig voorbij maar wist nog steeds niet waar hij de Tierenteyn moest halen. Hij hoopte dat Maeyken hem permissie zou geven den bijslaap met Hagar te beoefenen, net als Abrahams vrouw en halfzus Saraï dat had gedaan. En ja hoor, op zijn 86ste werd de schoolmeester gezegend met een zoon! Het begin van een behoorlijke reeks kinderen en vriendinnen. De alcova van Danneel werd een druk bezochte, aangename ontmoetingsplaats. Een vrome, vruchtbare oase in een spiritueel weifelende stad (beeldenstorm!).

Danneel met zijn vrouw Maeyken (midden) en bijvrouw Hagar (links)

Uit dankbaarheid liet de gelukkige man in 1562 een beeld van Abraham plaatsen voor zijn gevel. Den volksmond deed de rest. Het Sersymoenssteen werd gesloopt en de naam *Abrahamstraat* werd gangbaar. De Gentse chroniqueur Marcus van Vaernewyck had daarbij een bedenking. In het vierde boek van zijn *Historie van Belgis* (of *Cronycke der Nederlandscher audtheit*, behelsende alle gedenkwaardigste en wonderlykste dingen, die, van het begin der wereld tot ontrent desen tyd, in alle gewesten der aerde, maer voornamentlyk in dese Nederlanden, voorgevallen zyn) schreef hij: "Voorders hebben menigvuldige andere dingen, naemen daer men den oorsprong niet meer van weet. Aldus staet het naer onzen tijd te gebeuren van de Abrahamstraete, wanneer het beeld af zal zijn, na dewelke zij nu genoemd wordt." De doorluchtige Gentse rederijker en geschiedschrijver Vaernewyck kon natuurlijk niet bevroeden dat we bij deze het mysterie van de straatnaam Abraham in dit nummer van de *Kleine Keizer Krant* zouden ontsluiëren.

Abraham is in een aantal spreekwoorden en zegswijzen terechtgekomen bijvoorbeeld:

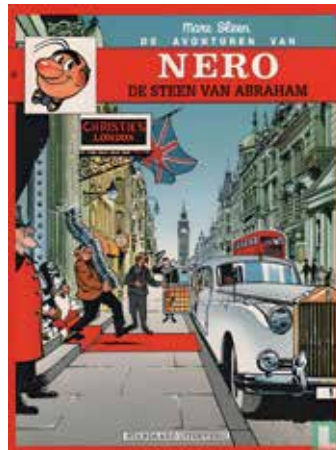
“hij heeft Abraham gezien” d.w.z. hij is in de Abrahamstraat gepasseerd, “hij weet waar Abraham de mosterd haalt” te koop in de gekende winkel aan de Korte Munt, “in Abrahams schoot zitten” weten waar de klepel hangt en tenslotte “Abraham-metje spelen” halve waarheden neerpennen.

Cum grano salis.

Daan Hugaert

AI reconstructie van het Abraham gevelbeeld bij Danneel Pauwels

Marc Sleen schreef er een album over

GEDICHT

Waarschuwing

Met hun stekels stikken zij
de zomen van de bossen.
In juli borduurt die struik
daar witte bloempjes bij.

Wil je zijn vruchtjes plukken,
dan krijg je rode lippen en
een netwerk van schrammen
op je blote handen en armen.

Toch waarschuwen die ...
'Plukken kan gevaarlijk zijn.'
Dus hoef je niet te schrikken
als je zijn bramen wil pikken.

Riet Wille, *Toen een tak mij tikte*,
De Eenhoorn, 2021

STRAATMENSEN

STRAATVERANTWOORDELIJEN PRINSENHOF

Voor elke straat in onze buurt beogen we 1 of meer mensen die je als straatbewoner kunt aanspreken om meer te vernemen over onze buurtorganisatie en over de activiteiten in onze wijk.

Abrahamstraat

Guillaume Staring, nr. 36
guillaume.staring@gmail.com

Bachtenwalle

Isabelle Desegher en Ignace Saenen, nr. 4

Bonifantenstraat

Steven Neiryndck en Laurence Rousseau, nr 14/002
laurence@bonifant.be, Steven: 0479 75 85 32

Braderijstraat

Greetje Tuts, nr. 8
greetje@great.gent

Gewad en Gewadplein

Johan Vandeputte en Hanne Decloedt, nr.15
vandeputte.j@telenet.be, Johan: 0477 50 17 71

Margriet en Jacques Rabaut, nr. 31
Margriet: 0499 72 18 95

Jan Botermanstraat

Lut Vermeulen en Daan Hugaert, nr. 4
lutvermeulen@telenet.be, 0498 10 71 92

Lievekaai

Tania Van Hoofstadt, nr. 21/201
taniavanhoofstadt@gmail.com

Lodewijk Van Maelestraat

Steve Van Mensbrugge en Stefanie Vandersaenen, nr. 13
stefanievandersaenen@hotmail.com, Steve: 0485 82 41 32

Pluimstraat en Varkensstraat

Stanny Leeuws, Pluimstraat 7
0495/21 08 06, leeuws.croes@gmail.com

Prinsenhof

Hadewych De Saar, nr. 95
0472/25 60 25

Chris Callewaert, nr. 46
chris.callewaert@ugent.be

Prinsenhofplein

Andreas en Uta Niehaus-Schaffers, nr. 5
Andreas.Niehaus@ugent.be

Rabotstraat

Patrick Cohen en Katia Vandendriessche, nr. 81
pcgent@gmail.com, Patrick: 0494 54 52 26
katia.vandendriessche@gmail.com, 0474 74 05 33

Hilde Verbrugge en Francis Verschaeve, nr. 40
verbruggehilde@gmail.com , 0465 08 33 08
francis.verschaeve@telenet.be, 0473 42 25 84

Sanderswal

Riet Wille, nr. 8
09 234 09 00

Simon de Mirabellostraat

Eddy Van Ertvelde, nr.15
eddyvanertvelde@hotmail.com

Molenaarsstraat en Brandweerstraat

Christ Gillis, nr. 8

Kaat Heyse en Han Crombach, nr. 17
kaat.heyse@skynet.be, 0472 59 19 17

Sint- Widostraat

Rita Godyns en René De Herdt, nr. 9/101
rita.godyns@ugent.be, Rita: 0494 67 93 74

Tinnenpotstraat

nog op zoek naar straatverantwoordelijken?????

Zilverhof

Michel Vlaemminck, nr. 36
michel.vlaemminck@telenet.be, 0479 675 704

Marie-Anne Geenens, nr. 38
mageenens@hotmail.com

Vorbereitung Prinsenhoffeesten 2023

CONTACTEN

Dekenij Prinsenhof VZW Prinsenhof Cultuur VZW

Katia Vandendriessche
info@prinsenhof-gent.be

Buurthuis Zilverhof, reservaties & beheer

Leo Verlinden
0497 46 61 54
verlinden.leo@gmail.com

Wijkinspecteur

Elise Goedertier
Belfortstraat 4, 9000 Gent
09 266 61 25
elise.goedertier@police.belgium.eu

Wijkregisseur, verbindingssambtenaar tussen stad Gent en de buurt

Ann Manhaeve
Dienst Beleidsparticipatie – Departement Bedrijfsvoering - Stad Gent
Franklin Rooseveltlaan 1, 9000 Gent
Ann.Manhaeve@stad.gent, 09 266 82 55

Wil je nog sneller op de hoogte zijn van het reilen en zeilen in de buurt?

Schrijf je dan in op de **besloten facebookgroep** van de buurt:

bewoners Prinsenhof Gent.

Om lid te worden, vragen we je om de groepsregels in te vullen en hiermee akkoord te gaan.

Volg ook de info en agenda op de startpagina van onze website:

www.prinsenhof-gent.be.

Je kunt je er ook inschrijven voor de mailinglist, zo ontvang je een mailuitnodiging voor onze activiteiten.

Heb je informatie of suggesties voor de website, richt je tot **Sara** in **Hostel De Draecke**, Sint-Widostraat 11, info@prinsenhof-gent.be

Wil je reageren op een artikel uit dit nummer van de Kleine Keizer Krant of zou je graag meewerken aan een volgend nummer? Stuur dan een bericht naar michel.vlaemminck@telenet.be.

COLOFON

Deze Kleine Keizer Krant kwam tot stand door de inbreng van:

Ignace Bevenage
Patrick Cohen
Mieke De Buck
René De Herdt
Régine De Loose
Rita Godyns
Daan Hugaert
Andreas Niehaus
Katia Vandendriessche
Michel Vlaemminck
Riet Wille

Een laatste nieuwtje: *jonge oma gesignaleerd in het Prinsenhof...*

Myriam, Arlette en Jacky Vandersaenen zijn de trotse oma en overgrootouders van **Alizée**, geboren op 25 mei. Proficiat!

Alizée verjaart bovendien op dezelfde dag als haar overgrootvader.

Nu weet ieder waarom Jacky zo straalt.

De kleine leesclub

DEKENIJ
PRINSEN
HOF

creatie & realisatie: www.la-voila.be